

поповнення боєприпасів, що в сумі дозволило витримати натиск і відбити всі спроби прориву.

Отже, аналіз досвіду оборонних дій переконливо свідчить, що підрозділи НГУ навіть за відсутності переважаючої кількості бронетехніки здатні **успішно відбивати наступальні дії противника**. Вирішальними чинниками ефективності стали **безперерйне забезпечення боєприпасами, скоординована робота підрозділів радіоелектронної боротьби та протиповітряної оборони, завчасно підготовлена й обладнана система інженерних укріплень, а також гнучке, адаптивне управління підрозділами з урахуванням змін обстановки**.

Сукупність зазначених заходів дала змогу не лише своєчасно реагувати на зміни обстановки, але й ефективно протидіяти діям противника, зірвавши його задум щодо прориву оборони на визначеному напрямку. Завдяки комплексному застосуванню було досягнуто зниження темпів наступу противника, дезорганізовано його бойові порядки та порушено систему управління.

Согорін Андрій Анатолійович
доцент кафедри вогневої підготовки
кандидат соціологічних наук, доцент, майор
Київський інститут Національної гвардії України

ПОВТОРНЕ ВИКОНАННЯ ВПРАВ СТРІЛЬБ ЯК ІНДИКАТОР ПОТРЕБИ У СТРУКТУРОВАНОМУ ПЕДАГОГІЧНОМУ ЗВОРОТНОМУ ЗВ'ЯЗКУ В СИСТЕМІ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ

Результати експериментального виконання вправ стрільб курсантами Київського інституту Національної гвардії України дають підстави розглядати повторну стрільбу не тільки як контрольний етап, а й як діагностичний інструмент оцінювання якості навчання. У межах проведеного експерименту повтор здійснювався після стандартного навчання та самостійної роботи курсантів над помилками. Такий підхід дозволив виявити різну здатність двох категорій курсантів до самостійної корекції виконання стрільб. Курсанти за контрактом, які мали досвід поводження зі зброєю, продемонстрували позитивну динаміку в обох видах зброї: з пістолета ПМ середній результат зріс з 52 до 72 балів, а з UAR-15 з 66 до 74 балів. Натомість у курсантів з цивільної молоді результат з пістолета ПМ знизився з 30 до 28 балів, а з UAR-15 зріс лише з 43 до 45 балів.

Отже, повторення само по собі не стало однаково ефективним навчальним чинником для всіх учасників. Для курсантів з попереднім досвідом воно, ймовірно, активізувало вже наявні механізми самоконтролю, моторної пам'яті та ситуативної впевненості. Для курсантів без такого досвіду повторне виконання вправи, ймовірно, не забезпечило достатнього рівня усвідомлення помилок, оскільки вони могли не мати сформованих внутрішніх критеріїв правильного прицілювання, утримання зброї, обробки спуску, керування диханням та контролю положення тіла. У цьому сенсі отримані дані підтверджують важливу педагогічну тезу: у вогневій підготовці результативність залежить не лише від кількості пострілів, а й від якості зворотного

зв'язку між виконанням дії та її повторенням. Це узгоджується з дослідженнями у сфері професійного навчання, де наголошується, що ефективність тренування визначається проектуванням навчального процесу, аналізом потреб, умовами перенесення навичок у практику та супроводом після тренування.

Військово-педагогічний зміст отриманих результатів полягає в тому, що курсантам з цивільної молоді потрібна не лише додаткова кількість вправ, а структурований алгоритм осмислення власних дій. Саме такий підхід закладений у практиці After Action Review, де зворотний зв'язок має бути безпосереднім, пов'язаним із цілями, фактичними діями та стандартами виконання; у методичних матеріалах для підрозділів підкреслюється, що AAR допомагає виправляти недоліки бойової підготовки, удосконалювати виконання завдань, розвивати довіру, командну роботу і передавати досвід.

Для подальшої модернізації вогневої підготовки доцільно перейти від моделі «виконав вправу, отримав оцінку, повторив» до моделі «виконав вправу, зафіксував помилки, обговорив причини, визначив індивідуальний план корекції, повторив вправу». У такій моделі повторна стрільба стає не механічним дублюванням попередньої дії, а етапом педагогічно керованого вдосконалення. Практичне значення результатів полягає у можливості обґрунтувати впровадження диференційованих маршрутів підготовки: для курсантів за контрактом акцент може бути зроблений на ускладненні умов, підвищенні темпу, стабілізації результатів і тактичному застосуванні зброї, тоді як для курсантів з цивільної молоді першочерговим має бути формування базової техніки, індивідуальна корекція помилок та розвиток здатності до рефлексії.

Наукова перспектива полягає у проведенні наступного етапу експерименту з порівнянням трьох умов: стандартне повторення, повторення після самостійної роботи над помилками та повторення після структурованої AAR-сесії. Це дозволить не лише описати різницю між групами, а й експериментально перевірити педагогічну ефективність рефлексивного зворотного зв'язку у формуванні вогневої компетентності майбутніх офіцерів.

Солопенко Максим Євгенович

*курсант курсу №4 факультету забезпечення державної безпеки
Київський інститут Національної гвардії України*

Глазков Андрій Григорович

*викладач кафедри бойового та логістичного забезпечення
капітан
Київський інститут Національної гвардії України*

ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ В ЗОНІ АКТИВНИХ БОЙОВИХ ДІЙ

Вступ. Використання автомобільної техніки в районах активних бойових дій безпосередньо залежить від динаміки бойової обстановки, рівня загроз та можливостей логістичного забезпечення підрозділів. Автомобільна техніка